

AUSTER (5) *sb m*

a prawdopodobnie pochylone; teksty nie oznaczają é.

Pisane dużą literą.

sg N auster (4). ◇ D austrowi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. wiatr.

Według mitologii starożytnego Rzymu silny wiatr południowy (także uosabiający go bóg), uważany był za niezdrowy [auster – z południa wiatr Murm, BartBydg; auster – południowy wiatr Mącz 21d; auster – wiatr południowy Calep; wiatr południowy, prawy, średni – auster Cn] (5) : gdy Aufter záchwieie/ Liŧ z drzewá lecąc iáko deždź ziemię przyodzieie. KołakCath Cv, C4; Boiaźn ieŧt áffekt záieczy y płochy: ten podobień [!] ieŧt Auŧtrowi wiátrowi z południá: ktory wiátr ieŧt ŧláby/ miékki/ wilgotny y opárzyŧy: zgniłoŧć y zaráżę powietrza morowego przynoŧzący. KlonFlis B, H4 [2 r.].

Synonim: notus.

WG